

[Ако је у тексту који следи сарадник Историјског пројекта [Сребреница](#) Анди Вилкоксон у праву када врши критичку процену доказне грађе што се налази на располагању Хашког трибунала у вези са бројем Муслимана које су српске снаге могле заробити непосредно после заузимања Сребренице 11. јула 1995, импликације су огромне. Навешћемо само две. Прво, пошто г. Вилкоксон полази од логичне претпоставке да Срби нису могли да стрељају више од броја људи које су заробили, његова анализа показује да максимални број жртава противзаконитих погубљења није могао премашити ни половину наводне цифре од 7.000 до 8.000. Друго, из тога такође произилази закључак да се судије Хашког трибунала вероватно нису ни потрудиле да проуче сопствени доказни материјал пре него што су изнеле чињеничне закључке који су у потпуном раскораку са материјалним доказима, али су подешени да буду у складу са захтевима Тужилаштва.

Што се тиче прве импликације, треба истаћи да из тога не следи по аутоматизму закључак ни да је толико особа стрељано. То само значи да је око 3.500 максималан број потенцијално стрељаних који би предочена доказна грађа могла да подржи. Судије и даље имају обавезу да све понуђене доказе пажљиво размотре и да утврде [цифру](#) која је поуздана. Али једно јесте сигурно. Математички је немогуће да цифра стрељаних заробљеника буде већа од броја људи који су били заробљени.

Друга импликације је врло забрињавајућа. Посматрано са становишта које је најповољније по судије и по установу која их упошљава, она сугерише да су судије некомпетентни, лењи и професионално неподобни за функцију на којој се налазе. Са мало критичнијег становишта, за судије би се могло рећи да овај огроман раскорак између предочених доказа и њихових закључака показује да су судска већа Хашког трибунала под строгим обавезом да у својим пресудама потврде *n' importe quoi* тезе које немају везе са доказима али које им политички обзири диктирају.

За ово постоји неславан преседан. Брижљивом анализом 3.568 сребреничких аутопсијских извештаја које су између 1996. и 2001. године на лицу места израдили

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срби заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

форензички тимови Тужилаштва Хашког трибунала др Љубиша Симић је указао на исту појаву. Чињенични закључци које су извела разна већа Хашког трибунала, и који су се наводно темељили на овом форензичком материјалу, били су потпуно произвољни и без икакве везе са материјалним подацима. То нас опет враћа на две могућности које смо напред навели. Или су Хашка већа поступала некомпетентно и непрофесионално, или су свесно деловали *de mala fide* тако што су намерно игнорисали и/или у својим пресудама лажно представљали доказну грађу која је неуклопива у закључке које су они унапред били инструисани да донесу.

Без обзира за које ћемо се објашњење коначно одредити, резултат је шокантан. Захваљујемо г. Вилкоксону на његовој темељној и од сада референтној анализи овог кључног нерасветљеног питања у вези са Сребреницом. Овим се уклања још један важан потпорни стуб митолошког наратива о овим догађајима.]

Стефан Каргановић

Међународни кривични суд за бившу Југославију (МКСЈ) тврди да су снаге босанских Срба заробиле и погубиле чак 7826 босанских Муслимана када је у јулу 1995. пала енклава Сребреница. [\[1\]](#)

Овај рад разоткриће грешку у тој тези, тако што ће показати да МКСЈ знатно преувеличава број заробљених од стране припадника снага босанских Срба у операцији Сребреница, што се нарочито односи на број заробљеника чуваних на две локације: ливади код Сандића и фудбалском игралишту у Новој Касаби.

Општи подаци о томе где и када су заробљеници ухваћени

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срба заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

Када је пала енклава Сребреница, оружане снаге босанских Срба заробиле су људе из две групе. Заробљени су мушкарци који су се налазили међу избеглицама окупљеним 12-13. јула у Поточарима, а између 12. и 17. јула заробљени су босански Муслимани који су били у колони мушкараца која се 11. и 12. јула преко територије босанских Срба из енклаве запутила ка Тузли.

Велика већина људи заробљених у колони ухваћена је 12. и 13. јула, док су покушавали да преу пут који води од Братунаца преко Коњевић Поља до Милићи. Ови заробљеници одведени су на две главне локације: ливаду код Сандића и фудбалско игралиште у Новој Касаби.

До 17. јула заробљенице су мање групе у Коњевић Пољу, код реке Јадар, школе у Лукама и уопште на подручју око Бурнице, Сандића, Каменице, Крајиновића и Мратинаца.

Већи део заробљених у Поточарима и дуж пута Братунац-Коњевић Поље-Милићи послат је у Братунац 12-13. јула, да би почев од 14. јула ујутру већина њих била послата на север, у област око Зворника, и убијена на различитим локацијама као што су Ораховац, брана у Петковцима, школа у Пилици, војна економија Брањево, културни центар у Пилици, Козлук итд

Наравно да се подразумева да убијање ненаоружаних заробљеника представља ратни

злочин, без обзира на број погубљених, и да они који су за то одговорни заслужују казну. Сврха пребројавања заробљеника није да се оправда оно што се догодило, већ да се о тим догађајима утврде тачне информације.

Заробљени у Поточарима

Снаге босанских Срба ушле су у Поточаре 12. јула ујутро и негде између 10 сати пре 12:01 сат по подне почеле да међу избеглицама које су се тамо окупиле заробљавају војно способне босанске Муслимане. Суд процењује да су босански Срби у Поточарима заробили око 1.000 мушкараца. [2] Извештаји показују да се укупно 1487 мушкараца води као нестало из Поточара 12-13. јула. [3]

Заробљеници на фудбалском игралишту у Новој Касаби

Судско веће је у случају Крстић "проценило да је 1500-3000 људи ухваћених у колони задржано као заробљеници на фудбалском игралишту у Новој Касаби 13. јула 1995".

[4]

Овакав налаз веће заснива на проценама двојице заробљеника који су били на игралишту: "Сведок П" и "Сведок К".

Постоје, међутим, бољи докази од оних на које се Суд ослањао. Најбољи доказ је фотографија службе за извиђање из ваздуха коју су Суду доставиле Сједињене Државе, на којој се види група заробљеника на фудбалском игралишту у Новој Касаби негде око 2 сата по подне 13. јула.

Ако се фотографија америчке службе за извиђање из ваздуха стави испред мапе терена похрањене у програму Google Earth, може се измерити колики простор на земљи заузимају заробљеници који седе на фудбалском игралишту. Из оваквог мерења се види да заробљеници заузимају отприлике 670 квадратних метара простора. [5] Просечан човек док седи на земљи заузима отприлике један квадратни метар.

[6]

Уколико претпоставимо да сваки затвореник заузима приближно 1-0,85 квадратних метара, то би значило да се на тих 670 квадратних метара које су заузели на фотографији службе за извиђање из ваздуха налазило 670-790 заробљеника.

Поред фотографије службе за извиђање из ваздуха, располажемо и сведочењем очевица, поручника Винцентијуса Егберса, војника Краљевске холандске армије који је у оквиру III холандског батаљона (DutchBat) био распоређен у енклаву Сребреница.

Он је 12. јула видео "између 100 и 200 мушкараца" постројених на терену "који су клечали на коленима са рукама иза главе". [7] Тринаестог јула ујутру поново је прошао поред игралишта и видео да су "људи и даље били на фудбалском игралишту као и људи који су претходног дана доведени на фудбалско игралиште". Проценио је да их је укупно било "неколико стотина". [8]

Зоран Малинић, који је био војник босанских Срба задужен за чување и прављење списка заробљеника, сведочио је на суђењу Толимиру да су заробљеници тамо задржани до око 6 сати по подне, 13. јула, када су утоварени у аутобусе и послати у Братунац. Укупан број заробљеника је проценио на између 1.000 и 1.200. [9]

Бојан Суботић, командант одреда војне полиције босанских Срба задужен за смештање заробљеника у аутобусе и камионе, рекао је у свом исказу да је 13. јула око 7 увече на фудбалско игралиште у Новој Касаби stigло петнаестак возила, ради транспортовања заробљеника у Братунац. [10] Ово се грубо поклапа са проценом 1000-1200 заробљеника коју је изнео Малинић, ако претпоставимо да је у свако возило ушло између 65 и 80 заробљеника.

Слика која се на овај начин стиче добија смисао. Дванаестог ујутру било је 100-200 затвореника, до 13. ујутру тај број је порастао на "неколико хиљада", до 2 по подне број је нарастао на 670-790, а до 6 или 7 увече број је достигао 1000-1200 заробљеника, када

су они смештени у аутобусе и послати за Братунац.

Заробљеници на ливади код Сандића иу складишту у Кравици

Током читавог јутра и поподнева 13. јула босански Муслимани из колоне предавали су се или су били ухваћени од стране босанскосрпских војника на ливади код Сандића. Неки од заробљеника послати су у складиште у Кравици удаљено 1,2 км и тамо масакрирани око 5 сати тог поподнева. Остатак заробљеника остао је на ливади док нису касније тог дана послати у Братунац.

Судско веће у случају Поповић чуло је процене људи заробљених на ливади да је тамо укупно било негде између 900 и 2.000 заробљених мушкараца. [\[11\]](#) Према пресуди на суђењу Крстићу: "Током 13. јула 1995, на ливади код Сандића задржано је између 1.000 и 4.000 босанских Муслимана заробљених дуж пута Братунац-Коњевић Поље".

[\[12\]](#)

Судско веће у случају Крстић ову процену углавном заснива на радио комуникацији између Срба коју је наводно пресрела босанска војска.

Као и у случају фудбалског игралишта у Новој Касаби, постоје бољи докази од оних на које се ослањао Суд. Још једном, имамо фотографију службе за извиђање из ваздуха, снимљену 13. јула отприлике у 2 сата по подне, на којој се виде заробљеници како седе на ливади код Сандића. На слици, заробљеници заузимају неких 478 квадратних метара терена. [\[13\]](#) То значи да се на ливади у том тренутку налазило око 480-570 заробљеника.

Важно је истаћи да се на путу поред ливаде виде паркирани аутобуси, док се на другој фотографији службе за извиђање из ваздуха, снимљеној отприлике у исто време, виде два аутобуса паркирана испред складишта у Кравици. [\[14\]](#) Фотографије јасно показују да је, у часу када су оне снимљене, пребацивање заробљеника са ливаде код Сандића у складиште у Кравици већ било почело.

[\[15\]](#)

Главни истражитељ МКСЈ за Сребреницу, Жан Рене Руез, говорио је о фотографијама службе за извиђање из ваздуха као сведок на суђењу Поповићу, рекавши: "Сазнали смо

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срби заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

од Сведока 37 да је тамо пребачен аутобусом, пре него што је уведен у овај источни део, а слика, слика из ваздуха који носи датум 13. јул, показује да су у том тренутку, баш у том тренутку два аутобуса стајала паркирана испред овог источног дела складишта. "

Сведок 37 дао је исказ на суђењу Поповићу под псеудонимом ПВ-111 и заиста је сведочио да су "стигла два аутобуса (на ливаду) и чекала нас на асфалтном путу. Направили су селекцију. Нису узели све одједном. Пришао је тај официр, тај који је стајао испред нас с ножем, и рекао 'Ти, ти, ти, иступи. Идите доле на асфалтни пут и уђите у аутобусе. 'Ја сам био међу њима. И мене је одабрао.'" [\[16\]](#)

Током свог сведочења ПВ-111 је обележио једну фотографију, показујући где су били паркирани аутобуси који су њега и групу заробљеника с којом је био довели до складишта, и то се тачно поклапа са фотографијом службе за извиђање из ваздуха. [\[17\]](#)

Што је најважније, ПВ-111 је сведочио да су заробљеници с којима је он ишао први стигли у складиште. [\[18\]](#) И мада није био сасвим сигуран колико дуго је трајао поступак транспортовања заробљеника са ливаде у складиште, проценио је да је то трајало између сат и по и два сата. [\[19\]](#) Други човек који је преживео масакр у складишту у Кравици сведочио је да је са ливаде доведен у складиште тек у 4 или 5 сати по подне. [\[20\]](#)

С обзиром на то да је ливада од складишта удаљена свега 1,2 километра, ако су аутобуси који се виде на фотографији службе за извиђање из ваздуха они исти аутобуси којима је ПВ-111 превезен у складиште, и ако је ПВ-111 био међу првима који су стигли у складиште, а потрајало је пар сати да се остатак заробљеника доведе у складиште са ливаде, то би значило да се око 2 по подне, када су снимљене фотографије службе за извиђање из ваздуха, већина заробљеника још налазила на ливади код Сандића.

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срби заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

Оних 480-570 заробљеника на ливади, плус два аутобуса заробљеника код складишта у Кравици међу којима је био и ПВ-111, значило би да се на ливади код Сандића највероватније налазило негде око 700-800 заробљеника, под претпоставком да су неки од њих можда већ били смештени у аутобусе који се на фотографији виде како чекају на путу поред ливаде код Сандића.

Заробљеници ухваћени на другим локацијама

Иако оспоравам налазе МКСЈ који се тичу броја заробљеника на ливади код Сандића и фудбалском игралишту у Новој Касаби, нећу се упуштати у оспоравање њихових тврдњи које се тичу броја заробљеника ухваћених на другим локацијама.

Према тужилаштву МКСЈ, 13. јула увече два аутобуса заробљеника чуваних у пољопривредном складишту у Коњевић Пољу послати су у Братунац. [\[21\]](#) Аутобуси нису били сасвим пуни и успут су стали да преузму заробљенике са ливаде код Сандића.

[\[22\]](#)

Тринаестог јула ујутру снаге босанских Срба заробиле су шеснаесторице мушкараца и одвеле их на забачено место код реке Јадар где су убијени.

[\[23\]](#)

Тринаестог јула, ухваћена су шесторица босанских Муслимана, који су потом испитивани и убијени у штабу бригаде у Братунцу.

[\[24\]](#)

Између 13 и 17. јула 200 људи је заробљено приликом чишћења терена између Сандића, Каменице, Крајиновића и Мратинаца према Коњевић Пољу.

[\[25\]](#)

Тринаестог јула код школе у Лукама у близини Тишћа заробљена су 22 мушкарца из аутобуса који су превозили избеглице и они су убијени.

[\[26\]](#)

Према мојој рачуници, Тужилаштво МКСЈ тврди да је пружио доказе који показују да је, ако се изузму Поточари, Нова Касаба и ливада код Сандића, број заробљеника био између 350 и 400.

Укупан број заробљеника

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срби заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

Између 1.000 и 1487 заробљеника у Поточарима, још 1000-1200 на фудбалском игралишту у Новој Касаби, 700-800 на ливади код Сандића, плус још 350 са осталих локација значи да су босански Срби могли укупно да заробе око 3050-3837 људи, а не 7000-8000 колико наводи Суд.

Још једна ставка која поткрепљује истинитост тезе да Срби нису заробили онолико људи колико Суд наводи је сведочење Момира Николића, који је проценио да је укупан број заробљеника у Братунцу у ноћи 13. јула био око 3500-4500. [\[27\]](#) Иако Николић има проблема са кредибилитетом,

[\[28\]](#)

као помоћник шефа безбедности и обавештајне службе за Братуначке бригаде Војске Републике Српске, Николић је један од најбоље позиционираних људи који би могли дати процену такве врсте, а његова је процена макар донекле слична рачуници коју смо ми овде изнели.

Као што је горе показано, главна мана налаза МКСЈ је у томе што они драстично претерују са бројем заробљеника које су босански Срби држали на ливади код Сандића и на фудбалском игралишту у Новој Касаби.

Природа доказа на које се ослања МКСЈ

Уместо да број заробљеника одреди на основу чврстих доказа фотографских који се могу прецизно измерити и објективно проценити, Суд се радије ослања на веома различите процене жртава које су преживеле масакр, на посредне доказе и наводно "пресретнуте разговоре" преко српских радио-везе које је доставила босанска војска.

Као што је Судско веће објаснило у пресуди у случају Крстић: "Важно место међу доказима које је у овом случају изнело Тужилаштво заузимају транскрипти разговора између особља ВРС у јулу и августу 1995. које су пресрели обавештајни официри АРБиХ. Ови документе је Тужилашству предала босанска влада. " [\[29\]](#)

Суд нас уверава да је "размотрио све проблеме на које је указала Одбрана, као и теорију да су пресретнути снимци лажирани, доказе који се односе на ланац надлежности и уопште недостатак аудио снимака" и да упркос томе "Судско веће остаје при свом

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

уверењу, нарочито кад се узму у обзир искази оператера који су пресрели разговоре, који указују на то да се ради о истовременом запису пресретнутих комуникација ВРС. Уверено је да није било пропуста у ланцу надлежности над пресретнутим материјалима и налази да нема доказа који би подржали наводе Одбране да су пресретнути записи лажирани или да је на њих другачије утицано. " [\[30\]](#)

Пресретнути материјал који се односи на Сребреницу састоји се само од писаних транскрипата, и упркос томе што аудио снимци од којих су транскрипти наводно настали нису достављени, Суд не увиђа због чега они можда нису поуздан доказ. Овакво резонување не држи воду, али се нећу замарати нечим што је толико очигледно. Без аудио снимака који би их подржали, пресретнути разговори немају апсолутно никакву доказну вредност - нарочито кад узмемо у обзир да их је Суду доставила војна клика која се у рату борила против Срба.

Пропусти у коришћењу форензичких доказа од стране МКСЈ

Тужилаштво МКСЈ испоставило је списак од 7661 особе нестале или мртве у вези с падом Сребренице. [\[31\]](#) Поред тога, Међународна комисија за нестала лица идентификовала је, у вези с падом Сребренице, остатке 6838 особа путем анализе ДНК и укупан број несталих проценила на између 8.000 и 8.100. [\[32\]](#)

Вероватно се питате: Ако је толико људи нестало или убијено, ако је пронађено готово 7.000 тела, и ако Срби нису могли да погубе више заробљеника, како су онда ти остали људи умрли? Највероватније објашњење је да су они погинули у сукобима или су се нашли у унакрсној ватри док се колона под борбом пробијала преко територије босанских Срба ка Тузли.

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

Поред тога што је Суд одлучио да прида мање важности фотографском доказном материјалу него много слабијим доказима, Суд такође погрешно тумачи форензичке доказе које је сакупио.

На пример, МКСЈ тврди да је у складишту у Кравици погубљено преко 1.000 заробљеника, а такав налаз заснивају на броју жртава пронађених у масовним гробницама које су доведене у везу са складиштем у Кравици. [\[33\]](#) Истражитељ тужилаштва Душан Јанц припремио је 2009. експертски извештај у којем је закључио да су у примарним и секундарним гробницама повезаним са убиствима у складишту у Кравици пронађени остаци 1319 особа.

[\[34\]](#)

Нису узели у обзир чињеницу да је складиште у Кравици ограничен простор у који је могао да стане само одређен број заробљеника.

У две просторије складишта у Кравици где су држани заробљеници има укупно 589,5 квадратних метара пода; 262,5 квадратних метара у западној просторији и 327 квадратних метара у просторији на истоку. [\[35\]](#) Дакле, знамо да је број заробљеника који су могли да седну на под у складишту у Кравици негде око 600-700 мушкараца, ако је складиште било празно, а није. Складиште је у време масакра било у употреби и део простора на поду заузимао је материјал који је унутра био ускладиштен.

[\[36\]](#)

Један од мушкараца који су преживели масакр сведочио је да су се у просторији у складишту где је он седео налазили контејнери, стара жичана ограда и пропао стари аутомобил.

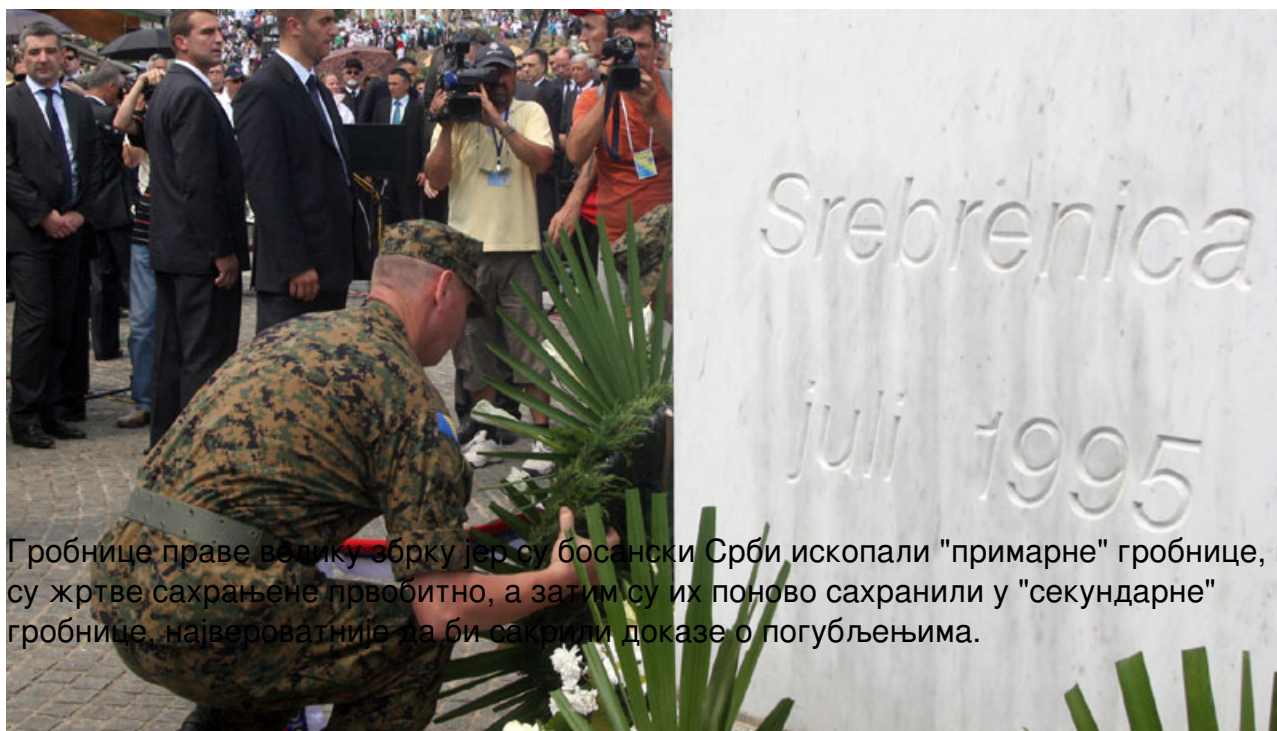
Јанц је био приморан да ревидира своје налазе из 2009. када су други докази показали да је значајан број тела у гробницама које су биле повезане са масакром у складишту у Кравици заправо био донет са других локација. [\[37\]](#) При том није реч о једном или два тела; реч је о пуним камионима тела која су у различито време донета с других локација како би била сахрањена у овим гробницама, а форензичари који су ексхумирали гробнице и спровели истраживања о томе нису имали појма.

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срби заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

Форензичари су знали да у гробницама које су испитивали има гипса и грађевинског материјала из складишта, знали су да ДНК нађена на зидовима складишта одговара ДНК неких од жртава пронађених у гробницама, али нису могли да знају порекло свих тела у гробницама. [38] То што су нека тела донета из складишта не значи да су сва тела донета из магацина.

Грешка коју је Јанц направио у вези са складиштем у Кравици стално се изнова понавља при тумачењу форензичких доказа од стране Суда. Ако пронађу везу између неке примарне гробнице и неке секундарне гробнице, они претпостављају да су сва тела у секундарној гробници сигурно потекла из примарне гробнице. Ако пронађу везу између неке гробнице и места егзекуције, они претпостављају да су сва тела у гробници сигурно убијена на том месту, иако немају начина да сазнају да ли су нека тела у гробници можда ту донета са других локација.

Гробнице праве велику збрку јер су босански Срби ископали "примарне" гробнице, где су жртве сахрањене првобитно, а затим су их поново сахранили у "секундарне" гробнице, највероватније да би сакрили доказе о погубљењима.

Све гробнице се налазе у кругу од 75 километара, па је лако могуће да жртве пале у борби и погубљени заробљеници леже у истим гробницама. Иако је судско веће у случају Крстић утврдило да "је већина жртава погубљена", [39] ипак су признали да се "не може искључити могућности да одређени проценат тела у испитаним гробницама можда припада мушкарцима који су погинули у борби."

[40]

Закључак

Не постоје уверљиви докази да су снаге босанских Срба успеле да заробе више 3000-4000 заробљеника. Фотографски доказни материјал из ког се види број заробљеника на две главне локације за прегруписавање заробљених, на ливади код Сандића и на фудбалском игралишту у Новој Касаби, показује да је на тим локацијама било заробљено далеко мање људи него што тврди Суд.

Број заробљеника које су погубили босански Срби ограничен је бројем заробљеника које су ухватили. Ако је тачан налаз суда да "је већина жртава погубљена", ради се о тек незнатној већини. Једнако је могуће да незнатна већина није погубљена. Тачне бројке вероватно се никада неће сазнати.

[1] Пресуда на суђењу Поповићу, 10. јун 2010, параграф 664.

[2] Пресуда на суђењу Крстићу, 2. август 2001, параграф 66; Поповић et al. оптужница, 4. август 2006, параграф 28.

[3] Изношење доказа на суђењу Поповићу P00566.

[4] Пресуда на суђењу Крстићу, 2. август 2001, параграф 177.

[5] Google Earth KMZ File - <http://www.slobodan-milosevic.org/documents/srebrenica.kmz>

[6] Сведочење стручног сведока оптужбе Душана Јанца, Транскрипти са суђења Поповићу, 5. мај 2009, с. 33.686-33.687.

[7] Сведочење сведока оптужбе поручника Егберса, Транскрипти са суђења Поповићу, 18. октобар 2006, пг.

[8] Сведочење сведока оптужбе поручника Егберса, Транскрипти са суђења Поповићу, 19. октобар 2006, с. 2766-2768.

[9] Сведочење сведока оптужбе Зорана Малинића, Транскрипти са суђења Толимиру, 9. јун 2011, с. 15.378, 15.387, 15397.

[10] Сведочење сведока оптужбе Бојана Суботића, Транскрипти са суђења Поповићу, 1. септембар 2008, с. 24.989-24.990.

[11] Пресуда на суђењу Поповићу, 10. јун 2010, фуснота 1299.

[12] Пресуда на суђењу Крстићу, 2. август 2001, параграф 177.

[13] Google Earth KMZ File - <http://www.slobodan-milosevic.org/documents/srebrenica.kmz> .

[14] Ibid

[15] Сведочење истражитеља МКСЈ Жан-Ренеа Руеза (Jean Rene-Ruez) Транскрипти са суђења Поповићу, 11. септембар 2006, с. 1443.

[16] Сведочење сведока оптужбе PW-111, Транскрипти са суђења Поповићу, 7. фебруар 2007, с. 6978-6979.

[17] Изношење доказа на суђењу Поповићу PIC0006.

[18] Сведочење сведока оптужбе PW-111, Транскрипти са суђења Поповићу, 7. фебруар 2007, с. 7056.

[19] Ibid, пг. 6989.

[20] Финални Сажетак Тужилаштва у случају Поповић, параграф 601, односи се на сведочење PW-156 на затвореној седници.

[21] Финални Сажетак Тужилаштва у случају Поповић; параграф 542-544.

[22] Сведочење сведока оптужбе Мевлудина Орића, Транскрипти са суђења Поповићу, 28. август 2006, с. 898.

[23] Финални Сажетак Тужилаштва у случају Поповић; параграф 545-546.

[24] Ibid; параграф 560.

[25] Ibid; параграф 577.

[26] Ibid; параграф 637-639.

[27] Сведочење сведока оптужбе Момира Николића, Транскрипт са суђења Благојевићу

и Јокићу, 23. септембар 2003, с. 1750.

[28] Николић је признао злочине које није извршио и лажно сведочио како би обезбедио нагодбу са тужиоцем МКСЈ. Види Транскрипти са суђења Поповићу, 23. април 2009, с, 33.090-33.094.

[29] Пресуда на суђењу Крстићу, 2. август 2001, параграф 105.

[30] Пресуда на суђењу Поповићу, 10. јун 2010, параграф 64-65.

[31] Изношење доказа на суђењу Поповићу P02413.

[32] Извештај за штампу Међународне комисије за нестала лица, 11. јул 2012; <http://www.ic-mp.org/press-releases/over-7000-srebrenica-victims-recovered/>

[33] Пресуда на суђењу Поповићу, 10. јун 2010, параграф 443.

[34] Изношење доказа на суђењу Поповићу P04490.

[35] Изношење доказа на суђењу Поповићу P04529.

[36] Сведочење сведока оптужбе ПВ-111, Транскрипти са суђења Поповићу, 7. фебруар 2007, с. 6988.

[37] Изношење доказа на суђењу Поповићу P04492.

Трибунал преувеличава број људи које су босански Срби заробили у Сребреници

Пише: Енди Вилкоксон
четвртак, 23 август 2012 18:22

[\[38\]](#) Изношење доказа на суђењу Поповићу Р04490, П02993.

[\[39\]](#) Пресуда на суђењу Крстићу, 2. август 2001, параграф 80.

[\[40\]](#) Пресуда на суђењу Крстићу, 2. август 2001, параграф 77.